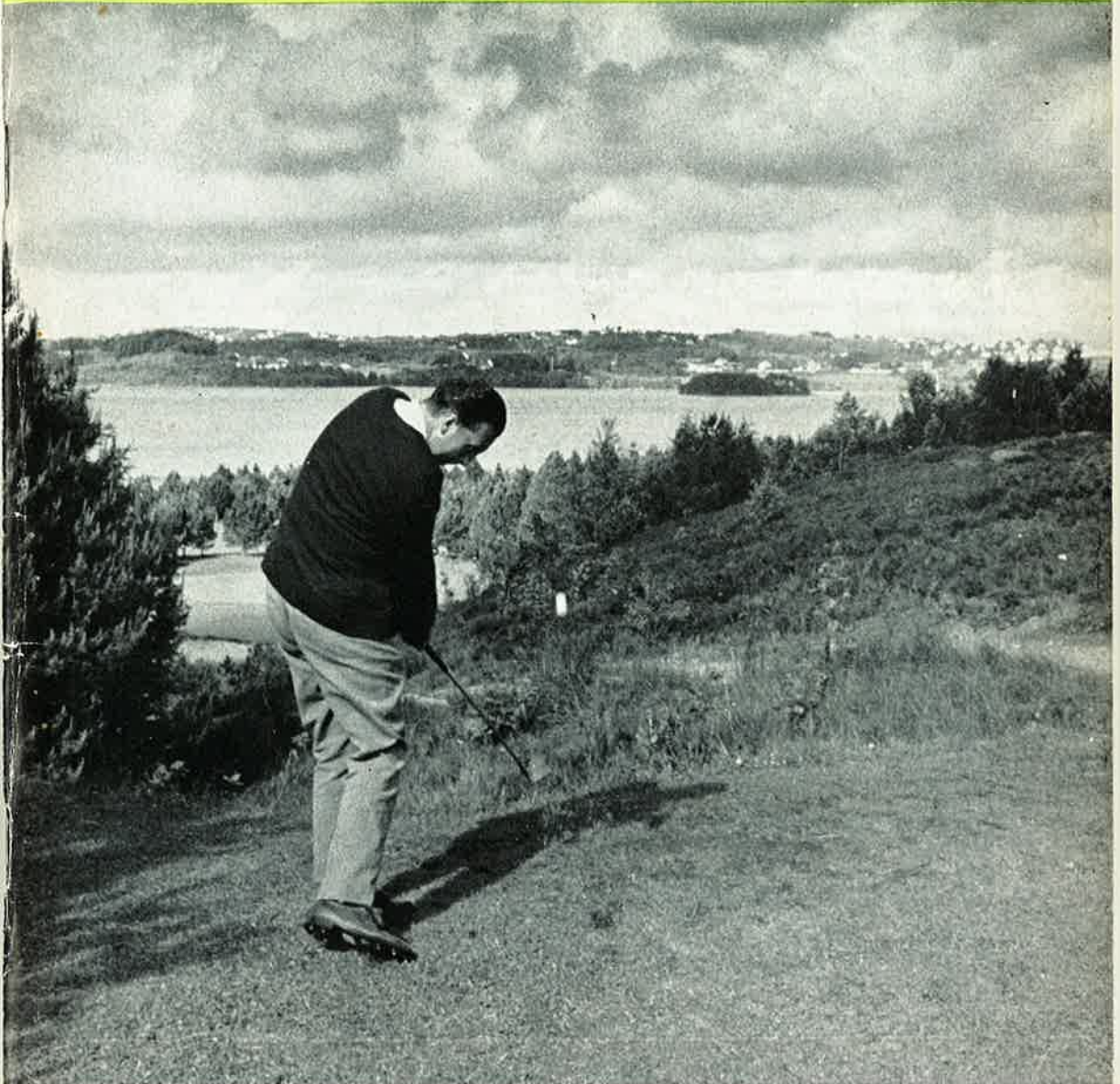

NR. 1 - 1973 - 18. ÅRGANG

GOLF *entusiaster*

NORGES GOLFFORBUND 25 ÅR

Gratulerer!

Etter krigen påtok jeg meg ansvaret for banens gjenoppbygging, og den fikk etter hvert den form den har i dag. Takket være elskverdighet fra Johan Anton Mo-winckel fikk vi lov til å anvende fairwayen på det nåværende hull nr. 4, og det var en stor nåbedring. Når jeg først har nevnt ett navn i forbindelse med banen, må jeg ta med Nordahl Wallem, som med sin interesse for banen og støtte til driften har vært en særdeles god venn av klubben. Det er forøvrig karakteristisk for Bergen Golfklubb, som for andre klubber her i landet, at uten en stadig strøm av kamouflerte så vel som åpenlyse gaver fra medlemmene ville hverken bane eller klubbhus ha eksistert.

Noen av våre eldre, aktive spillere vil kanskje huske banen i dens opprinnelige form. Den mest karakteristiske forskjell er at ingen av vannhullene var laget — kanskje det ville gledet enkelte av våre medlemmer om idéen aldri var blitt realisert. Hull nr. 9 gikk da også lenge under betegnelsen «Horn's horror» eller «Horn's Folly» — måtte de aldri forsvinne!

Naturligvis er det skjedd en uendelighet av detaljforandringer på banen opp gjennom årene, om enn ikke alle av de gode. Banen på Åstvedt må for all del få lov til

å beholde sin egenart, ellers blir det ingenting igjen av den — kort som den er.

Det sportslige liv i Bergen Golfklubb har også vært sterkt amatørmessig preget, naturlig nok særlig i den første tiden. Jeg har i mine hemmelige arkiver score-kort som røper tunge stunder for ærlige sjeler. Eller hva ville du, kjære deltaker i Golfuken 1973, si til to 9-hulls turneringsrunder på hver 80 slag = $160 \div 36 = 124$ slag. Kortet er datert 1.10.39 — og det er morsomt å kunne fortelle at spilleren fremdeles er en stor golf-entusiast.

Men vi kan også vise til ærerike sportsprestasjoner. Vi har vunnet Norgesmesterskap både i senior og junior. Vi har seire i Golfuken, både for lag og individuelt. Vi har deltatt på landslag for seniors såvel som for juniors. Vi har ledet norske lag i kamp mot skandinaviske frender, og vi har ledet Skandinavia mot selveste Skottland. Vi har også gjort litt nytte for oss i Norsk Golf forbund som presidenter og styremedlemmer.

Men gleden for oss veteraner ligger først og fremst i at de unge kommer — det er bare de som kan bringe Bergen Golfklubb videre.

Notat om banen

Den mest utslagsgivende endring av banen ligger i opprettelsen av vannhullene, og broen over vannet. Tidligere startet vi på nåværende hull nr. 2 og hadde ingen naturlig kontakt med klubbhuset. Både ved start og finish måtte vi gå rundt vannet over demningen. Hull nr. 4 eksisterte ikke slik vi kjenner det i dag, i stedet for spilte vi et par 3 hull fra det bakerste tee-stedet på nåværende nr. 4 opp mot bakken nordvestover. «Gravlunden» kalte vi det. Dette ble hull nr. 3. For å komme til hull 4 måtte vi derfor gå tilbake til en tee

som lå like ved sandtaket på venstre side av veien og spilte derfra hull nr. 4. Green'en på hull nr. 4 (nå 5) lå 40 m nærmere veien enn den gjør i dag, like ved den gjengrodde bunkereren på «odden». Hull nr. 5 var praktisk talt likt det nåværende nr. 6, bortsett fra at green'en var en platå green og mye smalere enn den nåværende. En periode spilte vi dette hull som en dog-leg, med tee-stedet langt opp i bakken, til venstre for dagens tee 6.

Fra nr. 5 gikk vi opp den bratte lien til høyre bak Nordahl Wallems fjøs og spilte et kort hull til en green som lå der hvor skolen nå er oppført. Det var ett av de korteste hull jeg har spilt, til og med kortere enn det nåværende nr. 1. Hull nr. 7 og 8 er ikke så meget forandret — det åttende har i grunnen alltid gitt seg selv. Vi hadde imidlertid i sin tid en green til venstre for bakken, kort av det nåværende treningsstedet.

Hull nr. 9 ble spilt fra høyden bak hull nr. 8 og ned til nåværende green nr. 1 — et lett hull i forhold til dagens 9/18de. Da første tee ble flyttet opp til klubbhuset og 9de green anvendt både for hull 1 og hull 9 oppsto det trafikk-problemer. Dagens green 9 fremstod da som en dristig, men naturlig løsning.

J. H.